

EN FORBRYTELSE BEGÅTT MOT MUSLIMENES *IMAAN* (TRO)

Enkelte som påstår å kunne rettsvitenskap, *fiqh*, om *ahadith* (beretningene til Profeten Muhammed ﷺ), kan egentlig ikke skille mellom en virkelig ekte *hadith*, fra en falsk. Man må følge *fiqh-regler* for å bestemme i hvilken klasse, en *hadith* kommer i; *sahih* (ekte), *hasan*, *da'if* eller *mawdu*, eller *maqlub* blant annet. Man må sette riktig betydning på ordene og tolke dem riktig, ikke slik som enkelte gjør, å følge alt bokstavelig. Man trenger grundige undersøkelser gjort, før man kan påstå eller erklære noe for uriktig eller negativ *bid'a* (negativ nyskapning).

De som ikke forstår *hadith-vitenskap* riktig, de nekter også *Alama Iqbals* utsagn. Alaama Iqbal gjenspeiler *hadith-science*, gjennom dikt, som de kritikerne av han ikke forstår, og dermed nekter ham. Men han er en storslagen personlighet, som kun de heldige som har fornuft, forstår. Kritikerne av ham har prøvd å hindre bøkene hans fra å bli offentliggjort, men hans dikt overlevde til tross for slike rampestreker som ikke har anelse om kjernen til *imaan* (troen) – som er at man har kjærlighet til Profeten Muhammed ﷺ.

Det er ikke første gang noen angriper kjærligheten, den åndelige kontakten med den hellige, elskede Profeten Muhammed ﷺ. Dersom man begår den store synden av å slette eller ignorere *hadith* til Profeten Muhammed ﷺ, ved å kalle den for *da'if* (svak), vil man aldri kunne være på sannhetens sti. Det at en *hadith* er *da'if* betyr nødvendigvis ikke at den samme *hadith* ikke kan bekreftes som *sahih* (ekte) fra annen hold. Det finnes mange i dag som utgir seg for å kunne *hadith-science*, men nekter utallige mange *hadith*, til tross for at dem er *sahih* (ekte). Deres klassifisering av *hadith* er uhørt av de som virkelig har autoritet i islamsk *fiqh*, og som har basert rettsvitenskapen av *hadith* i tråd med slik Profeten Muhammed ﷺ, *sababa karaam* (hans følgesvenner), *tabiyyin* (etterfølgende generasjon), *taba tabiyyin* (generasjonen etter) ﷺ, har vist ved sin praksis. Men til tross for det så skjuler enkelte mennesker sannheten med vilje, mens andre faller inn i fellen satt av enkelte orientalistene som prøver å gjøre *fiqh* (vitenskap) av *hadith*, korrump. Dvs. kalle mesteparten av *hadith*, for løgn, uten gyldig grunnlag. Spesielt ekte *hadith* som handler om Profeten Muhammeds mirakler, og det å ha kjærlighet til Profeten Muhammed ﷺ. Orientalistene prøver med andre ord å ødelegge den hellige kjærlighets forbindelse, som muslimer har til Profeten Muhammed ﷺ – kjernen av muslimenes *imaan* (tro).

Enkelte såkalte *wanna be lærde* eller *liksom lærde*, som later som å være en lærd på *hadith-science*, har rett og slett falt i orientalistenes felle. Disse orientalistene hadde ingen autoritet i islam, de var ikke engang muslimer. De spredde falskhet og løgn, som forårsaket til utvikling av *wahhabisme*. Dette kan lett bevises dersom man undersøker historien til orientalistene ved navn Ignaz Goldziher (1850-1921), C. Snouck Hurgronje (1857-1936), Henri Lammens (1862-1937), David Samuel Margoliouth (1858-1940), Joseph Schaht (1902-1960) blant andre, som alle har talt løgn om klassifisering av *hadith*. De har spredt falskheter og påstått at utallige mange ekte *hadith* (*sahih*), er falske. De har prøvd å kutte av forbindelsen som muslimer har til Profeten Muhammed ﷺ, ved å påstå falskt at kildene ikke går lenger tilbake til Profeten Muhammed ﷺ, og at de fleste *hadith* er falske, de påstår også at en stor del av de høyt ansette *hadith*ene, *sahih bukhari* *hadith*ene, er falske. Dog har en orientalist ved navn Johann Fueck (1894-1974) tilbakevist slike absurde påstander om at kildene ikke går lenger tilbake Profeten Muhammed ﷺ. Han har også avslørt mange av de ovennevnte orientalistenes løgner om Profeten Muhammed ﷺ. Det burde ikke forundre en troende om deres løgn, siden disse enkelte orientalistene vitende eller uvitende sponser agendaen til anti-kristus (*dajjal*), ved å gjøre slikt. De sprer usannheter om islams *fiqh* (*rettsvitenskap*), og uten å ha autoritet, kaller ekte *sahih* kjeder, til å være brutte og falske, når de i virkelighet er ekte *sahih* og pålitelige. Dette er deres forsøk på å slette den åndelige forbindelsen eller kjærlighets forbindelsen som muslimene har til sin elskede Profeten Muhammed ﷺ. Dette førte sakte men sikkert til *wahhabisme* over tid, dvs. følgere av ibn `Abd al-Wahhab, som ironisk nok påstod å rense islam for usannheter, men som faktisk gjorde det stikk motsatte, og lagde vei for de ovennevnte orientalistene. De prøvde å eliminere kjærlighets forbindelsen til Profeten Muhammed ﷺ, som alle muslimer uansett bakgrunn hadde, før ibn wahhab spredde falskhet og løgn om islam på rundt 1700-tallet. Og nå kan man finne veldig unge *wanna be lærde* i ethvert samfunnet, som påstår å kunne *hadith-science*, samtidig som de avviser utallige mange *hadith*, som handler om mirakler om Profeten Muhammed ﷺ, hans dyder, hans store ærverdige grad, som kritiserer de troende for å uttrykke kjærlighet til Profeten Muhammed ﷺ ved å lese *darood-o-salaam* (fred og velsignelser over Profeten Muhammed ﷺ i ring etter f.eks. *juma-bøn*), *naat* (lovsang til ros og hyllest for Profeten Muhammed ﷺ), og spesielt feiring av *milaad-un-Nabi* (*bursdagen til Profeten Muhammed ﷺ*). De vet ikke engang at deres egne lærde har rost feiring av *milaad-un-Nabi* ﷺ.

Wahhabismen som har spredd som et virus i det muslimske samfunnet rundt om i verden, ødelegger ens *aqida* (overbevisning) og *imaan*. De unge spesielt som vil lære om hva sann islam er, risikerer å få ødelagt sin *imaan* (tro), og havne i radikale miljøer følgelig, som ikke har noe med sann islam å gjøre, men som er et resultat av khawarijenes, orientalistenes, wahhabismens onde verk. Alle dem prøver å hindre de unge fra den åndelige kjærlighets forbindelse til Profeten Muhammed ﷺ. Vi har ikke imot noen som helst som person, vi ønsker alle velkommen og står for integrering og felleskap, men når islamske verdier blir angrepet på denne måten, føler vi et ansvar for å avsløre dem. For det er ikke riktig rettledning i islam. Vi snakker om wahhabismen som har tilhengere som kaller seg *salafi* og *deobandi*. Dog finnes det for eksempel blant deres egne, slik som tar avstand fra dem. Vi nevner et eksempel, for eksempel så tror dagens *deobandi lærde* at feiring av *mawlid*, *milaad*, *bursdagen til Profeten Muhammed ﷺ*, er en dårlig handling, en *bid'a*, *mazallah* (Gud forby!). Og det til tross for at da deres hele 24!! øverste *deobandi-lærde* ble stilt spørsmål om hva de mener om *milaad-feiring*, om det er *bid'a* eller noe klanderverdig, svarte:

حَاشَا أَنْ يَقُولَ أَحَدٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَضْلًا أَنْ نَقُولَ نَحْنُ أَنْ ذَكَرَ وَلَادَتِهِ الشَّرِيفَةَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، بَلْ وَذَكَرَ عِبَارَ نِعَالِهِ وَيَوْمَ جَمَارِهِ ﷺ مُسْتَبَحٌ مِنَ الْبِدَعَاتِ السَّيِّئَةِ الْمُحَرَّمَةِ. فَالْأَحْوَالُ الَّتِي لَهَا أَذْنَى تَعَلَّقِي بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَكَرَهَا مِنْ أَحَبِّ الْمُنْدُوبَاتِ وَأَعْلَى الْمُسْتَحَبَّاتِ عِنْدَنَا سِوَاهَا، كَانَ ذَكَرَ وَلَادَتِهِ الشَّرِيفَةَ أَوْ ذَكَرَ بَوْلِهِ وَبِرَازِهِ وَوَقْعُودِهِ وَتَوَمُّمِهِ وَنَبْهَتِهِ، كَمَا هُوَ مُصْرَحٌ فِي رِسَالَتِنَا الْمُسَمَّاةِ بِالْبَرَاهِينِ الْقَاطِعَةِ فِي مَوَاضِعَ شَتَّى مِنْهَا.

(Overhodet ikke!) Langt i fra at en muslim kan mene noe slikt, ikke engang vi mener noe slikt. Det å holde taler om Profeten Muhammeds fødselsdag ﷺ, eller om støvet på de velsignede sandalene hans eller den væsken som kommer fra dyret (transportmiddelet hans), er på ingen måte klanderverdig eller *bid'a* (nyskapning). Det å komme i hu og holde taler (dvs. rose og hylle og skape kjærlighets stemning ved *naat/nashid* [lovsang og dikt] o.l) for en hvilken som helst ting som selv i den form, har forbindelse eller er med henvisning til Profeten Muhammed ﷺ, er ifølge oss, blant de mest *elskverdige* handlingene og *ytterst anbefalte*. Alt fra nevelsen om hans ankomst ﷺ (*milaad*), hans velsignede sekret, hvordan han står på stedet eller sitter, eller tilstanden til sønnen hans eller hans årvåkenhet, er uten tvil alle lovlige ting. Vi har selv klart og tydelig skrevet mange avsnitter om slike ting i boken vår, under overskriften, *al-Barāhīn al-qā'ī'a*.¹

¹ Sahāranpūrī, *al-Muhammad 'alā al-mufannad*, s. 60–61.